

„Kdyby Beth byla chlap,“ pokračoval Michael, „nikdy bys za ní osobně nešla.“

Rozesmála jsem se, přestože se trefil do černého jako vždycky. „Nedokážu jít ani za tebou, a to spolu děláme už přes rok.“

„Já nejsem sériovej vrah,“ podotkl.

„Vidíš? Přesně tohle by sériovej vrah řekl.“

„Máš bod. Chceš si zkontrolovat moje otisky a DNA? To bych asi uměl zařídit.“

Budík na troubě začal pípat a já ho vypnula. „Tohle by sériovej vrah řekl taky,“ nedala jsem se. „Nasliboval by hory doly, protože to zní hrozně přesvědčivě.“

„Přesně. Jsem sice uraženější, ale aspoň už uvažuješ tím směrem, kterým bys měla, teda pokud jde o Beth Greerovou.“

Slíbila jsem mu, že budu opatrná, a zavěsila jsem. Ale když jsem vytahovala z trouby svou osamělou večeři a poslouchala, jak ve větru narážející do oken dešťové kapky – zatímco jsem se připravovala na další z osamělých nocí v temnotě –, přiznala jsem si, že se ochotně dám zavést kamkoli, kam jen bude Beth Greerová chtít.

Telefon zazvonil v jednu ráno. Zrovna jsem začínala dřímat, když mi zařinčel na nočním stolku. Neznámé číslo.

Srdce mi vyskočilo do krku – v tuhle dobu to mohlo znamenat jediné to, že buď Esther, nebo mí rodiče jsou po smrti – a já to zvedla. Okamžitě jsem poznala ten hlas. „Tady Beth.“

Posadila jsem se. „Beth?“

„Čtu tu vaši stránku,“ řekla a zcela pominula fakt, že mě vzbudila. „Čtu, co jste o mně napsala.“

Ve tmě jsem si protřela obličej. Když jsem ten článek psala, nikdy mě nenapadlo, že ho jednou bude číst skutečná Beth Greerová. „A co si o tom myslíte?“ zeptala jsem se.

„Něco máte správně, a něco špatně. Nemluvila jste s detektivem Blackem. Ani s Ransomem.“

Detektiv Joshua Black vyšetřoval případ Vraždící dámy. Ransom Wells byl Bethin advokát. Oba byli stále naživu, oba bydleli v Claire Lake. „Zkoušela jsem to. Ale nechtěli se mnou mluvit.“

„Budou chtít, když jim to nařídím,“ pravila Beth. V jejím hlase bylo patrné ono dokonalé sebevědomí krásné ženy z bohaté rodiny, která je i dnes zvyklá, že lidé se podřizují jejímu přání.

„Počkejte,“ řekla jsem. „Chcete říct, že mi s oběma zařídíte schůzku?“

„Ano, protože vám dám ten rozhovor,“ pronesla Beth. „Začneme v neděli. V deset budete ve vile. Nevařím, nedělám kávu ani nemám personál, tak si přineste sama, co chcete.“ A pak se ozvalo *cvak*. Zavěsila.

Zírala jsem do tmy s hluchým telefonem u ucha.

Stalo se to.

Budu mluvit s Beth Greerovou.